

[Ingerlise Koefoed]

at man rent korporligt vil tage bibliotekerne, flytte dem og sætte dem oven på kulturministeriet; det ville næppe heller være til at bære for kulturministeriet. Men vi har fået at vide, og nogen har erfaret, at nogle af de nye universitetsbiblioteker, Danmarks tekniske bibliotek og handelshøjskolernes biblioteker har haft glæde af deres nærhed ved deres lærestalt. Deres brugere har siddet i ledelsen af lærestalterne og har været inde i en koordinering af bogvalget imellem de forskellige afdelinger på lærestalten, på universitetet, som nogle af de gamle, store biblioteker under kulturministeriet nok har kunnet misunde dem.

Jeg er ikke så sikker på, at ministeren har helt ret, når hun siger, at de store biblioteker, der ligger under kulturministeriet, ikke har været utilfredse med at være der. Man er jo høflig i bibliotekarstanden, og man siger vel ikke så meget til sin minister om den slags ting, men det er i hvert fald sikkert, at budgetterne for de store forskningsbiblioteker, der ligger under kulturministeriet, har haft det ringe i de senere år, uanset at disse biblioteker har haft en selvstændig konto på finansloven. Det kan godt være, at der er nogle ude i bibliotekerne, der på grund af manglende indsigt tror, at det er så henrivende at have en egen finanslovkonto. Men det behøver det aldeles ikke at være, for finansloven er som al mulig anden lovgivning en harmonika, og enhver finansminister kan hvert øjeblik gå ind og skære store lunser af de selvstændige konti på finansloven. Det mener jeg også han har gjort, ikke mindst når det drejer sig om Det kgl. Bibliotek og universitetsbibliotekerne i København. Jeg mener at kunne erindre, at statsbiblioteket i Århus har haft en nedgang i sin bogkonto på – jeg tør ikke sige tallet helt præcist – op imod 40 pct. i de senere år, og det er dog en betragtelig nedgang og ikke noget, der kan gøre, at man er særlig begejstret over det tilhørsforhold, som man har.

Jeg har ligesom andre her i salen mærket mig, at der ikke er nogen særlig velvillig stemning over for det foreslåede fællesdirektorat, og jeg tror og håber, at der stadig væk vil være mulighed for at lave et kompromis.

Jeg opfordrer ikke til nogen ressortflytninger, hverken den ene eller den anden vej, men jeg opfordrer til, at man i ministeriet meget nøje overvejer, hvordan man kan lave

et kompromis, som stadig sikrer et godt samarbejde mellem forskningsbibliotekerne og mellem forskningsbibliotekerne og folkebibliotekerne. Jeg tror på, at man kan løse nogle af de nævnte EDB-problemer, og hvad de nu alle sammen hedder, i et samarbejdsudvalg. Et eksempel på, at man skal løse noget i samarbejde, er det, der står i lovforslaget om nationalbibliografien, som jo skal tilvejebringes i et samarbejde mellem nationalbiblioteket og det private foretagende Bibliotekscentralen. Jeg tror godt, man kan samarbejde, uden at man bor under samme tag.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 108 (om biblioteker), hr. Steffensen, har ordet.

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne kommentere ministerens bemærkninger her i anden omgang. Jeg synes også, der er grund til at nævne, at det, som vi hver for sig, hvem vi end er i denne sal, har bygget vores oplæg på, er en viden, vi har hentet os som baggrundstof fra mennesker, der har arbejdet med disse ting ikke bare i nogle få dage eller få uger, men gennem år, og som har en særdeles kyndig indsigt i, hvordan man bedst skal tackle problemerne.

Det er selvfølgelig også det, der er baggrunden for ministerens forslag – det betvivler jeg ikke – men jeg synes nok, det var en lidt flot bemærkning, ministeren gjorde, når vi nu – og jeg forstår et flertal i folketinget – mener, at det er en bedre ordening, at vi får forskningsbibliotekerne flyttet over i undervisningsministeriets regie. Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun vil tage konsekvensen af dette. Jeg tror, det er ganske vigtigt for det samarbejde, der skal foregå i udvalget, om at få det bedst mulige ud af disse forslag til gavn for helheden. Jeg ser ikke rigtig nogen rimelighed i, at vi bliver ved med at drøfte nogle ting, som vi i forvejen er så uenige om, at der har minifesteret sig et klart flertal for det ene. Jeg er naturligvis rede til at få det belyst yderligere, men jeg mener, vi har så megen viden og indsigt fra mennesker, der har arbejdet med det så længe, at vi ved, hvad vi taler om.